

подъ разваленытѣ голѣмы стѣны, които съмъ глѣдало кога гы ёще зидяхѣ, глѣдало съмъ гы стотини години да ограждатъ челѣшкытѣ имоты и съмъ гы изглѣдало най-подирь, като са рутятъ лѣка-полѣка отъ голѣма старина.

„Моето царовище не е, както царовищата на земнытѣ царе, само на единъ дѣлъ земя. Цѣлыя свѣтъ е мое царовище. Азъ съмъ най-хубавото и най-славното божие створение.

„Мѣсеца пѣкъ дума съ мѣкъ гласть: Мѣсецъ и луна ма казватъ мене, азъ съмъ царица на нощта. Испращамъ ти заритѣ си за да ти свѣтятъ, кога не грѣе сльницето.

„Ты можешъ вынѣги да ма глѣдашъ безъ да са страхувашъ, защото никога не блѣщъ толкоз много, щото кат ма глѣдашъ да ти премържи, и отъ менѣ не ти става горѣщина никога.

И животинкытѣ по трѣвата, свѣтулкытѣ, и тѣхъ оставамъ да свѣтятъ, на които сльницето немилостиво имъ граби хубостъта. Звѣздытѣ свѣтятъ окол мен, но азъ съмъ по-свѣтлива отъ сичкытѣ: показвамъ са мѣжду тѣхъ, като голѣмъ безцѣнъ камъкъ, забиколенъ съ малки алмасчета лѣскавы.

„Кога спишъ, пронизвамъ сребриста заря презъ прозорценото ти було и казвамъ: спи,